

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

LI. Epistola Episcoporum Secvndæ Cappadociæ, Ad Leonem Imperatorem.
Piissimo & Christianissimo, & amabili imperatori, semper Augusto Leoni,
Patricius, Eustathius, Nebulius, Theodosius, Aristomachus, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

cohibere, ne ulterius possit accidere. Igitur quæ de prædictis causis noui, atque dicere debui, hæc sunt. Quæ uero ipsius negotiis & omni mundo profutura sint, opto, si quid meæ orationes profint, ut Dominus Iesus Christus cuncta bona sua uestro imperio præstet, & nobis in se sperantibus longis temporibus uestrum custodiat principatum, dispensantem mansuete atque clementer & religiose quæ nostra sunt.

Alypius misericordia Dei episcopus metropolis Cæsareæ primæ Cappadociæ sanctæ Dei ecclesiæ, obediens his quæ pie mihi a uestra potestate præcepta sunt, hæc meis scriptis insinuauit.

Vuius episcopus Nyssenus similiter.

LI.

EPISTOLA EPISCOPORVM
SECUNDÆ CAPPADOCIÆ,

AD LEONEM IMPERATOREM.

Piissimo & Christianissimo, & amabili imperatori, semper Augusto Leoni, Patricius, Eustathius, Nebulius, Theodosius, Aristomachus, Cyrus, Ambrosius, Patrophilus, episcopi secundæ Cappadociæ.

IN TENTIO pia, & studium quod circa rectam fidem geritis, munus Romanorum uobis contulit principatum, o sacratissime & Christo amabilis imperator. Quam fidem in utroque conseruans, vis equidem sanctas ecclesias esse, & eas augeri, nec non unumquemque ad fidem rectam, quam a prima iuuentute serenitas uestra seruauit, adducere, quamque etiam uobis nunc tempus est aperte omnibus explanare. Quia uero nostram sententiam, quid sapiamus, sacris literis manifestare sanxistis, & agnoscere uolulistis, quid de sancto Calchedonenfi Concilio sentiamus, & de his quæ Alexandria gesta dicuntur: conuocatis in unum sanctis episcopis secundæ Cappadociæ, hoc egimus. Conuenientes enim in unum una cum clericis, primum quidem pro uita uestræ tranquillitatis orauimus ad custodiam sanctarum ecclesiarum, nec non ipsius rectæ & uenerabilis fidei, & pace undique per uictoriam cunctarum gentium longius propaganda. Relectis autem precibus ex utraque parte uobis oblatis, hoc est, a sanctissimis episco-

episcopis Ægyptiacæ diocesis, & ab aliis, indicamus quia
& ab initio in his quæ definita sunt a sancto & vniuersali
Calchedonensi Concilio, tunc consensimus, & nunc in
præsenti subscripsimus, & ea ita seruamus, sicut antiquum
sanctum & vniuersale Concilium sanctorum trecento-
rum decem & octo patrum in Nicæna vrbe celebratum,
secundum quod & baptizati sumus, & nosmetipfos bo-
næ confessioni tradidimus, sacerdotiumque sortiti cle-
mentia Domini nostri saluatoris Christi, ad fidem eius eos
qui imbuuntur, adducimus. Nec non & alias Synodos,
quas per singula tempora congregari necessariæ res exege-
runt, sicut in his indicatur, per omnia custodimus, quod a
sancto Spiritu celebratæ sint, & de his quæ placuerunt, con-
stituta noscantur: & arbitramur quia quicumque sancto
& vniuersali Calchedonensi Concilio aduersari nituntur,
semetipfos non intelligunt, quando & sanctorum trecen-
torum decem & octo patrum in Nicæno Concilio inimi-
ci apertissime comprobantur. Nam si sancta Calchedo-
nensis Synodus hanc Synodum suscepit atque firmavit, tam-
quam veritatem habentem, & rectæ fidei firmitatem, (v-
traque enim inest in se) quomodo non aperte illi quoque
repugnare noscuntur? Non enim prudentis est animi,
in parte quidem suscipere, in parte vero aliquid repro-
bare, & propria abiicere sententia, quæ ab illis sunt vti-
liter definita. Et de sancto quidem Calchedonensi Conci-
lio hæc dicta sufficiant. De his autem quæ Alexandria non
bene gesta sunt, dudum quidem sufficienter fleuimus, &
nunc etiam nequaquam lamentari quiescimus. Quis enim
modus nostrarum erit lacrymarum, cum multa & impor-
tabilia videantur quæ in ea vrbe contigerunt, sanctis ec-
clesiis passis iniurias: licet hoc vel dicere præsumptuum
sit, & neque pudore prohibitis eis, qui sanctum baptiste-
rium inuaserunt, quique forsitan & in eo sanctam gratiam
adepti sunt, ad redemptionem pristinorum utique pecca-
torum? Cum vero adiicitur, quia & in his locis sacerdotis
interfectio perpetrata est, quomodo non erit ita terribile,
vt omnem auditum valeat obturare? Dum autem etiam de-
pompatum dicatur omne corpus, iniurisque subiectum,
cum iam caruerit sensu, & membra diuisa, ignique con-
tradita, collectusque cinis, secundum quod illis placuit, di-

sperfus est, quomodo non erit hoc miserandum, & multarum lacrymarum rigatione dignissimum? præcipue dum quis animo cogitet, quia neque post mortem defuncto sacrificii oblationem fieri permiserunt, sed tamquam extraneæ legem eum punire festinauerunt, qui iam nequam harum iniuriarum videbatur habere sensum. Ea vero quæ de Timotheo gesta sunt, penitus non laudamus: sacerdotium habere non potest. Primum quidem, quia oportet eum qui ex quacumque causâ deponitur, sustinere, & neque ad eum gradum accedere, neque ad maiorem currere dignitatem, antequam is qui eum deposuit, soluat sententiam in eo prolatam, aut certe sanctorum episcoporum Synodus quæ perspexerint iusta, definiant. Depositos autem episcopatu seu clericatu aliis hanc conferre dignitatem, lex ecclesiastica nulla permittit. Si autem etiam sinamus per concessionem, quia duo episcopi fuerunt fidei præconio digni; neque hoc modo deficiente numero ordinatio episcopi potuit provenire, quando hoc sacris Canonibus inhibetur. Dum vero habente episcopo in sua ecclesia sacerdotium, & in nulla parte reprehensio, neque remoto, alter in ecclesia dicatur introductus, & culpabile, & omni ratione probatur incongruum. Quia vero, sicut precibus indicatur, omnia quæ de Timotheo gesta sunt, sine venia sunt, & omni consequentia videntur extranea, & sacerdotio dissonantia, non solum si hæc omnia in eo probantur effecta, sed vel si vnum tantummodo horum quæ prædicta sunt, contigit, neque sic eum subtilitates Canonum sacerdotium habere permittunt. Quod si etiam insidiatus agnoscitur sanctæ memoriæ Proterio aut voluntate, aut opere, palam est quia & sacris Canonibus expellitur, & apud leges bene positas odibilis inuenitur. Hæc itaque sunt, quæ in vnum conuenientes atque deliberantes pariter approbauimus: vestra vero piissima Christianissimaque serenitas, quæ super nos prouide sortita videtur imperium, multis bonisque fruatur temporibus; & sicut oramus, sanctissimas sub quiete seruet ecclesias, & pacem omni conferat mundo, omnesque gentes vobis, quæ sub sole sunt constitutæ, succumbant, quod dudum gratia Domini Christi constat esse iam factum, ut rursus ad meliorem statum Romanus perueniat principatus.

ANNO
CHRISTI
431.ANNO
CHRISTI
431.

Patricius episcopus Tyanorum metropolis, secundum vestrae pietatis sanctionem, meam manifestavi sententiam de Calchedonensi Synodo, quia eam suscipio, nihil contrarium sanctis patribus sapientem. similiter autem & de Timotheo, sicut supra scriptum est: & manu mea subscripsi, & potestatem vestram multis oro custodiri temporibus.

Eustathius episcopus Paterni, similiter.
Theodosius episcopus Nazianzi, similiter.
Aristomachus episcopus Colonorum, similiter.
Cyrus episcopus Cubistulæ, similiter.
Ambrosius episcopus Alunæ, similiter.
Patrophilus episcopus Iustinopolis, similiter.
Anebrius episcopus Doalæ, similiter.

LII.

EPISTOLA EPISCOPORVM
PROVINCIAE PONTI,
AD LEONEM IMPERATOREM.

Piissimo & Christianissimo imperatori, Cæsari Leoni, triumphatori, semper Augusto, Euippus, Petrus, Ioannes, Gratianus, episcopi provinciae vestrae Ponti.

Vos equidem inuictissimos atque Christianissimos principum quis non laudet, terrarum orbem sapientia gubernantes, & principatum fortiter obtinentes, & optimum æquitatis fundamentum, hoc est, amorem quem circa nos geritis, digna ædificatione ponentes? Aperte namque per hæc monstratur, quia nulli fuit aliquando cuiuslibet rei sic feruentissimus amor, sicut vestrae pietatis imperio, ut Christianorum populus possit augeri, & ad maximam gloriam potestatemque perducere, quem penitus in malis esse non finitis. Nec vos ab huiusmodi voluntate suspendit neque fauor populi, neque multitudo pecuniarum, nec quaestus gloriae, neque quod rex regum esse videris & nominaris, nec omnia reliqua, quibus agnoscitur humana felicitas. Nihil itaque horum omnium vos ita lætificat, quomodo ut per vestram maiestatem nos exultemus, & per nos vestrum apud Deum & homines approbetur imperium, & insolubilis apud vos potestas permaneat in æternum. Propterea siquidem alienigenarum quidam populus, qui pridem nostram provinciam veluti suam inuaserat, non magno labore subiectus est, sed & omnes